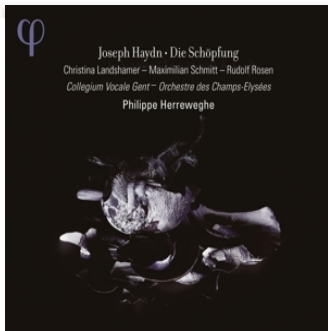

Haydn, J.

Die Schöpfung

Vorig jaar mochten we het broertje van deze uitgave al begroeten, de Jahreszeiten. Nu de Schöpfung, en net als toen maakt Herreweghe er een echt feest van. Al is de Schöpfung wat minder profaan omdat Rafaël, Uriël, Gabriël en het koor vooral de Schepper bejubelen. Maar al het moois op aarde, alles wat groeit, rondkruipt, zwemt en vliegt, weet Haydn met zoveel bravoure te verklanken dat de muziek een bijna-zoekplaatje wordt. Heerlijk zoals Herreweghe met zijn transparante orkest de vissen laat rondzwemmen (in de bassen, auf dem Meeresgrund), hoe speels hij vogels met hun gezang laat reageren op Gabriëls lofzang op de liefde; hoe hij vallende sneeuwvlokjes nabootst, wind, onweer, regen. Al die kwinkslagen klinken zo vlot en luchtig dat je een glimlach niet kunt onderdrukken. De tempi zijn lekker pittig, ook daar waar de koorpartijen aandachtvragend zijn. De solisten vormen een perfect team, al zou Rudolf Rosen (Rafaël) een tikje vibrato mogen missen, omdat zijn hoge expressiegraad associaties met de opera oproept en de tekst hier om wat meer afstandelijkheid vraagt. Al met al een dubbel-cd om door een ringetje te halen - eentje die hoge ogen gaat gooien en de vergelijking met de allerbeste Schöpfungen op cd kan doorstaan.

Jos van der Zanden (6-2015)